
Utassy József

HOMÁLYBAN, FÜSTBEN

Ragyogok homályban, füstben,
úgy élek, akár egy isten.

Arcomon derű, mosoly van.
Mégfértek mind e mosolyban!

Nem áltatom többé magam:
ágrólszakadt hajléktalan

minden egyes gondolatom.
Dobol értem, tombol a Hold.

Szótárakban guberálok,
lassan lexikonná válok.

Csömör gyötri agyam, csömör.
Poharamban virrad a sör,

virrad a sör.

KÉSEI TISZTELETADÁS

Előragyog majd az idő,
kardhüvelyből villan a fény,
és fölsebzi a levegő
vén arcára: ki voltam én.

TENGERPARTON

Rózsa Endréhez

Homorú ég, domború tenger –
látom az időt sirálylani,
egy szárnycsapással tovapercen
a pillanat, az örök mai:
látom az időt sirálylani.

Két őselem felesel, nyelvel,
hullám a parton elhabul mind,
hogy is tudnálak óvni szebben,
miriád éves vitájuk int:
fú az elmúlás szele, suhint.